

2. ΕΛΕΩΝΑΣ ΘΗΒΩΝ: Κατάστημα Κράτησης Γυναικῶν (7 Ἀπριλίου 2010).

Μετά τήν ὑποδοχή μας, μετάβαση στήν Αἴθουσα τελετῶν γιά τήν ἐκδήλωση.

Στήν άλλη Φυλακή

Τήν ἴδια μέρα. Τετάρτη τοῦ Πάσχα. Στίς 11 τό πρωί. Ἀμέσως μετά τήν ἐκδήλωση στό προηγούμενο Κατάστημα. Γιατί καί οἱ δύο Φυλακές εἶναι στόν ἴδιο χῶρο. «Μιά πόρτα τίς χωρίζει μεταξύ τους». Καί στή «διπλανή πόρτα» 350 γυναῖκες κάθε ἡλικίας, ἀρκετές ἀπό αὐτές μαζί μέ τά παιδάκια τους, πληρώνουν τό τίμημα γιά κάτι πού δέν πῆγε καλά στή ζωή τους. Γιά κάποια παράβαση. Γιά κάποιο λάθος. Μερικές φορές, τραγικό λάθος. Καί σ' αὐτήν τή Φυλακή ἡ Διακονία μας ἔχει πολλές φορές σταθεῖ ἀρωγός σέ ὦρες ἀνάγκης τῶν κρατουμένων. Κατά κανόνα, ἀπόρων κρατουμένων, ὅπως εἶναι τό μεγαλύτερο ποσοστό ἀπό αὐτές.

Στήν εἴσοδο τῆς Φυλακῆς ὑποδέχθηκαν **τόν π. Γερβάσιο** καί τούς συνεργάτες του **ἡ Διευθύντρια τῆς Φυλακῆς κ. Χαρά Κουτσομιχάλη** μέ τίς **Κοινωνικές Λειτουργούς κ. Γεωργία Ψαράκη** καί **κ. Μάρθα Ταβουλαρέα**, καί τούς ὀδήγησαν στήν Αἴθουσα Ἐκδηλώσεων τοῦ Καταστήματος. **Ἡ προσέλευση τῶν κρατουμένων ἦταν ἀθρόα.** Κατέκλυσαν τήν Αἴθουσα. Ἡ παρουσία μας ἦταν γεγονός πρωτόγνωρο γιά τό ἱστορικό τῆς Φυλακῆς. Κάθε κρατούμενη καί μιά ἱστορία. Μιά ξεχωριστή περίπτωση. Ἀπό νεαρά κορίτσια μέχρι ὠριμες γυναῖκες, μέ μιά πίκρα στά χεῖλη καί μιά

βαθιά μελαγχολία στά μάτια. **Ποιός ξέρει τί κουβαλάει ἡ καθεμιά μέσα της!** Ἄλλες κάθησαν σέ καρέκλες. Ἄλλες ὄρθιες. Κι ἄλλες στό πάτωμα. Ἄλλά ὅλες ἀφοσιώθηκαν στήν ὁμιλία τοῦ π. Γερβασίου, γιά νά ἀκούσουν καλά καί νά πάρουν τά μηνύματα γιά τήν προσωπική τους ζωή. Μηνύματα θάρρους, καρτερίας καί αἰσιοδοξίας, πώς κάποιο αὔριο θά φέρει τήν ἐλευθερία καί τήν εὐκαιρία γιά μιά νέα ἀρχή στή ζωή τους, χωρίς τά λάθη τοῦ παρελθόντος, μέ περισσότερη σύνεση καί προσοχή. Καί μέ φόβο Θεοῦ, ὕστερα ἀπό τή δοκιμασία τῆς Φυλακῆς. Γιατί ἡ φυλακή εἶναι μέν ἓνα πικρό σχολεῖο, διδάσκει ὅμως μαθήματα μοναδικῆς ἀξίας καί ἐμπειρίας σ' ὅσους ὀδηγήθηκαν σ' αὐτήν ἀπό ἀπρόβλεπτες καταστάσεις καί βαριά γιά τίς ἀντοχές τῆς ψυχῆς τους περιστατικά.

Τόν π. Γερβάσιο καί τούς συνεργάτες του προσφώνησαν ἡ Διευθύντρια **κ. Χαρά Κουτσομιχάλη** καί ἡ Κοινωνική Λειτουργός **κ. Γεωργία Ψαράκη**, εὐγνώμονες γιά τή συνεχή συμπαράσταση τῆς Διακονίας μας στίς ἀνάγκες τῆς Φυλακῆς. Τίς εὐχαριστίες τους ὀλοκλήρωσαν μέ τήν προσφορά ἔργων τέχνης τῶν κρατουμένων στόν π. Γερβάσιο, σέ ἀνάμνηση τῆς ἐπισκέψεώς του αὐτῆς. Ἡ Φυλακή τῶν Γυναικῶν συμμετέχει κάθε χρόνο στήν Πανελλήνια Ἐκθεση Ἐργοχειρῶν τῶν

«Ἄν δέν μπορούμε νά κάνουμε τή γῆ Παράδεισο, μπορούμε νά τήν ἐμποδίσουμε νά γίνει Κόλαση»

(ΙΕΡΩΝΥΜΟΣ, Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν καί πάσης Ἑλλάδος)

Σωφρονιστικῶν Ἰδρυμάτων, πού γίνεται στήν Ἀθήνα, καί μέχρι σήμερα ἔχουν κερδίσει ἐπανελημμένα **τά πρώτα βραβεῖα, τά ὁποῖα εἶχαν χρηματοδοτηθεῖ ἀπό τή Διακονία μας.**

Ἡ πιό συγκινητική ἐκπληξη ἦρθε στό τέλος. **Μιά κρατούμενη**, ἡ κ. Γ. Π., μέ γνώσεις Πανεπιστημιακοῦ ἐπιπέδου καί μέ ὑψηλό ἐπίπεδο καλλιεργημένης ψυχῆς, ἔγραψε καί ἀπήγγειλε ἕνα ποιητικό κείμενο, στό ὁποῖο ἐκφράζει τό θαυμασμό της γιά τήν ἀνιδιοτελή ἀγάπη τῆς Διακονίας μας πρός τούς κρατούμενους, πού ἀνεβαίνουν κι αὐτοί τό δικό τους φρικτό Γολγοθά. Ἀλλά καί τίς εὐχαριστίες τῆς ψυχῆς της γιά τό θάρρος καί τή δύναμη πού εἰσπράττει στή σκέψη πώς ὑπάρχουν ἄνθρωποι τοῦ Θεοῦ **πού ἀγαποῦν ἀληθινά καί τούς φυλακισμένους**, ἐπειδή πρώτα τούς ἀγαπᾷ ὁ Θεός. Ὅποιος ἀγαπᾷ, φέρνει τήν ἀνοιξη μαζί του. Κι ἄλλα πολλά. Χεῖμαρρος ὁ ποιητικός λόγος της. Καί πλήρης ἐκφράσεων ψυχῆς πού ξέρει νά παλεύει μέ τά κύματα τῆς ζωῆς καί πάλι νά στέκεται ὄρθια.

Μέ τό πέρας τῶν πνευματικῶν αὐτῶν ἐκδηλώσεων **ὁ π. Γερβάσιος** τσοῦγκρισε πασχαλιάτικα αὐγά μέ ὅλες τίς κρατούμενες, οἱ ὁποῖες στή συνέχεια πῆραν καί τό πλούσιο σέ εἶδη ἔνδυσης, ὑπόδησης, καθαρισμοῦ καί πασχαλινά κεράσματα δέμα, σύμφωνα μέ τό ἔγγραφο τό ὁποῖο ἔστειλε ἡ Κοινωνική Ὑπηρεσία στή Διακονία μας. Δῶρα καί γλυκίσματα δόθηκαν ἐπίσης καί σ' ὅλα τά παιδιά, τά ὁποῖα ἀκολουθοῦν τό κακό ἱστορικό τῆς μητέρας τους καί μένουν στή φυλακή μαζί μ' ἐκείνην πού τά ἔφερε στόν κόσμο, χωρίς τά ἴδια νά φταῖνε καθόλου. Εἶναι θύματα τῶν καταστάσεων. Καί τῶν μεγάλων, πού δυστυχῶς συχνά εἶναι

ἀνεύθυνοι.

Ὅσο διήρκεσε ἡ παραμονή μας στή φυλακή, ὁ χῶρος εἶχε πάρει ἄλλη ὄψη. **Πασχαλινή. Γιορταστική. Φιλική. Ἀδελφική.** Ἡ χορωδία πλαισιωμένη μέ μουσικά ὄργανα ἔδωσε πανηγυρικό τόνο στήν ὅλη ἤδη χαρούμενη ἀτμόσφαιρα. Ἄλλες κρατούμενες σιγοτραγουδοῦσαν μαζί μας. Ἄλλες χειροκροτοῦσαν. Ἄλλες μᾶς ἔσφιγγαν τό χέρι. Ἀπό χαρά. Ἀπό συγκίνηση. Ἀπό εὐγνωμοσύνη. Καί κάποιες ἄλλες; **Ἐδῶ εἶναι οἱ πιό ἱερές στιγμές τῆς ἐπίσκεψῆς μας.** Οἱ πιό συγκλονιστικές. Κάποιες κρατούμενες ἔχοντας μπροστά τους τόν σεμνό καί ἐπιβλητικό Λευίτη τοῦ Θεοῦ, ἤρεμο καί γαλήνιο, **γονάτιζαν μπροστά του καί μέ δάκρυα πολλά ἐξομολογοῦνταν τά κρίματά τους. Τά βάρη τῆς ψυχῆς τους.** Ἐτσι, αὐθόρμητα. Ἀπροετοίμαστα. Δέν χρειάζονται χρόνια γιά νά μετανοήσει κανείς. Ἡ μετάνοια εἶναι σάν τήν ἀστραπή. Σάν ξέσπασμα τῆς ψυχῆς πού τήν ἄγγιξε ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ. Ἡ ἀγάπη τοῦ Θεοῦ. Ἡ φωνή τοῦ οὐρανοῦ. Ἡ αὔρα τοῦ Ἁγίου Πνεύματος πού, παρά τήν ἀπαλότητά της, ζεσταίνει καί τίς πιό παγωμένες καρδιές καί τίς φέρνει σέ κατάνυξη καί περισυλλογή. Μιά ψυχὴ «συντετριμμένη καί τεταπεινωμένη» στά πόδια τοῦ πνευματικοῦ-τό αὐτί καί τό στόμα τοῦ Θεοῦ ἐπί τῆς γῆς- **εἶναι μιά ἀπό τίς πιό σπάνιες πλέον εἰκόνες πού μπορεῖ κανείς νά συναντήσῃ στή ζωῆ του.** Ἀλλά εἶναι ἄφθαστη σέ ἠθικό μεγαλεῖο καί βάθος πνευματικό. Ἀσύγκριτα ἀνώτερη ἀπό κάθε πίνακα ζωγραφικῆς, φτιαγμένον μέ πινέλο καί χρωστήρα καί ὁδηγὸ τῆς φαντασίας καί τήν ἔμπνευση. Γιατί εἶναι φτιαγμένη ἀπό τά δάκρυα τῆς ψυχῆς καί τόν πόνο τῆς καρδιάς. **Ὅταν ἔχουμε τό θράσος νά λυποῦμε τό Θεό μέ τίς παρεκτρο-**

πές μας, ἄς ἔχουμε καί τό θάρρος νά μετανοοῦμε καί νά ἀρχίζουμε ἀπό τήν ἀρχή.

Στό Κατάστημα Κράτησης Γυναικῶν Ἐλεώνα εἶδαμε αὐτές τίς σπάνιες εἰκόνες. Καί τίς κλείσαμε στή μνήμη μας καί στήν καρδιά μας. Γιά πάντα. **Θά εἶναι ἀπό τίς πιό ἱερές καί συγκλονιστικές ἐμπειρίες** πού ἀποκομίζουμε ὡς συνοδοιπόροι τοῦ ἀνθρώπου τῆς ἀγάπης καί τῆς προσφορᾶς, τοῦ π. Γερβασίου, ἐπί **33** συνεχῆ χρόνια.

Τήν ὅλη ἐκδήλωσή μας ἐκκλεισε τό πασχαλιάτικο τραπέζι, τό ὁποῖο ἡ Διεύθυνση τῆς φυλακῆς εἶχε τήν εὐγένεια νά παραθέσει σέ ὅλους τοὺς ἐπισκέπτες. Ἡ ἀρετή τῆς φιλοξενίας εἶναι πανάρχαια ἀρετή τῶν Ἑλλήνων. Ἔχει τή ρίζα της στό ἐλληνικό **φιλότιμο**. Μιά λέξη πού δέν ἔχει τήν ἀντίστοιχὴ της σέ καμιὰ εὐρωπαϊκὴ γλώσσα. Μιλοῦμε μόνο γιά ἐλληνικό φιλότιμο τοῦ χθές καί τοῦ σήμερα. Μιά ἀκόμη ἀναμφίβολη ἀπόδειξη πῶς οἱ Ἕλληνες τοῦ σήμερα εἶναι ἡ συνέχεια τῶν Ἑλλήνων τοῦ πιό

μακρινοῦ χθές. Γιατί, ὅταν οἱ Εὐρωπαῖοι τρέφονταν μέ καρπούς ἀπό τὰ δένδρα, οἱ **Ἕλληνες παρέθεταν πλούσια γεύματα στοὺς φιλοξενουμένους τους**. Ἦταν ἱερό πρόσωπο ὁ ἐπισκέπτης. Καί σήμερα ἀκόμη συμβαίνει τό ἴδιο. Αὐτό δέν κρύβει ἓνα ἠχηρό μήνυμα γιά ὅσους «μέ καυτηριασμένη τὴ συνείδηση» (Α΄ Τιμ. 4, 2) **διαφημίζουν πῶς «δέν εἴμαστε Ἕλληνες**. Πῶς μᾶς ἔδωσαν ἄλλοι τό ὄνομα πρὶν λίγους αἰῶνες»;

Καθὼς ἡ πύλη τῆς Φυλακῆς ἐκκλεισε πίσω μας, ὅλοι μας εὐχηθῆκαμε ἡ ἀγάπη καί ἡ χάρις τοῦ Θεοῦ νά μεταβάλουν τὸν τόπο αὐτό τῆς δοκιμασίας σέ χῶρο ψυχικῆς γαλήνης καί πνευματικῆς ἀναγέννησης γιά ὅσους τὰ ἀναπάντεχα τῆς ζωῆς τοὺς ὁδήγησαν ἐδῶ. Γιά νά θυμοῦνται τὴ Φυλακὴ ὡς τὴ «Δαμασκό» τῆς ζωῆς τους, ἀπ' ὅπου βγήκαν πνευματικά ἀναμορφωμένοι καί ἀναγεννημένοι. Νέοι ἄνθρωποι. «Καινὴ κτίσις» (Β΄ Κορ. 5, 17).

Μὴ κρίνετε!

«Νά ἔχεις ἰδιαίτερα στό νοῦ σου ὅτι δέν μπορεῖς νά εἶσαι κριτῆς κανενός. Γιατί δέν μπορεῖ πάνω στή γῆ νά εἶναι κριτῆς κάποιος γιά ἓνα ἔγκλημα, πρὶν νά ὁμολογήσει ὅτι καί ὁ ἴδιος εἶναι ἓνας ἐγκληματίας. Ἀκριβῶς ὅπως καί αὐτός πού στέκεται μπροστά του. Καί ἴσως εἰδικά αὐτός, περισσότερο ἀπὸ ὅλους τοὺς ἄλλους, φέρει εὐθύνη γιά τό ἔγκλημα αὐτοῦ πού στέκεται μπροστά του. Ὅταν ὅλα αὐτὰ κατανοηθοῦν, τότε μόνο θά μπορεῖ νά εἶσαι κριτῆς. Αὐτό δέν εἶναι μέ κανένα τρόπο παράλογο, ὅσο κι ἂν φαίνεται νά εἶναι παράλογο. **Γιατί ἂν ἤμουν ἐγὼ ὁ ἴδιος πράγματι δίκαιος, δέν θά ἦταν ἴσως ἐγκληματίας ὁ ἐγκληματίας πού στέκεται μπροστά μου».**

Φ. Μ. Ντοστογιέφσκυ.

ΚΑΙ ΤΟ ΦΩΤΟΡΕΠΟΡΤΑΖ ΤΗΣ ΦΥΛΑΚΗΣ

Ό π. Γερβάσιος όμιλεί στό πυκνό άκροατήριο του Καταστήματος με αναφορά στην άνάσταση του Χριστού μας καί τά μηνύματά της σέ όλους.

Τό πυκνό άκροατήριο, μέ όλες τίς κρατούμενες του Καταστήματος Κράτησης Έλεώνα, παρακολουθεί τήν όμιλία του π. Γερβασίου.

Μερική χαρακτηριστική άποψη του άκροατηρίου, πού χειροκροτᾶ δίνοντας τή μαρτυρία ὅτι ἡ ἀναστάσιμη ὁμιλία ἄγγιξε τίς ψυχές τους.

Ἄκροατήριο σέ ὅλες τίς Φυλακές εἶναι πάντα καί οἱ συνεργάτες καί συνδρομητές, ἄνδρες καί γυναῖκες, τῆς Διακονίας μας, πού συμμετέχουν ἐνεργά σέ κάθε ἐξόρμηση χριστιανικῆς ἀγάπης.

Ἐδῶ ἡ Διευθύντρια κ. Χαρά Κουτσομιχάλη προσφέρει στὸν π. Γερβάσιο τὸ δῶρο τῶν κρατουμένων Γυναικῶν τοῦ Καταστήματος.

Κρατούμενη, μέ μόρφωση Πανεπιστημιακοῦ ἐπιπέδου, ἀπαγγέλλει ποίημα γραμμéνο εἰδικά γιά τή μέρα τῆς ἐπίσκεψης τοῦ π. Γερβασίου μέ συνεργάτες καί συνεργάτριες τῆς «Δ.ΑΠ.Α.Κ.».

Ἡ χορωδία μας, μέ τή συνοδεία μουσικῶν ὀργάνων, ἐρμηνεύει στήν κάθε μας ἐκδήλωση στίς Φυλακές χριστιανικά καί πατριωτικά τραγούδια.

Χαρακτηριστική φωτογραφία τσουγκρίσματος πασχαλιᾶτικου κόκκινου αὐγοῦ μέ κρατούμενη τοῦ Καταστήματος Κράτησης.

Ἡ οἰκοδέσποινα τοῦ Καταστήματος Κράτησης κ. Χαρά Κουτσομιχάλη, μετὰ τὴν ἐκδήλωση τῆς ἡμέρας, παρέθεσε πλούσιο καὶ ἐκλεκτὸ γεῦμα σέ ὅλους τοὺς ἐπισκέπτες.

Τελευταία ἀναμνηστική φωτογραφία μέ τό Διοικητικό προσωπικό τοῦ Καταστήματος.